

ABD'DE PETROL ŞİRKETLERİ ERİYOR!

Emperyalist-kapitalist sistemin “amiral” gemisinin batmakta olduğunu nereden anlarsınız? Makine dairesinin su almaya başlamasından...!

ABD’de petrol üretiminin yaklaşık %30’unu oluşturan 40 petrol şirketinin varlık değeri yılın ilk çeyreğinde 48 milyar dolar düşmüş durumda. Sözkö-

nusu 40 şirket yılın ilk çeyreğinde, buraya dikkat!, günlük ortalama 6,1 milyon varil ham petrol ve petrol ürünleri üretmiş. Bunun ABD ekonomisi için ne demek olduğu açık.

ABD Enerji Enformasyon İdaresi(EIA), bu yılın başında 67 dolar olan Brent türü ham petrolün varil fiyatının Ni-

san’da 15 dolara gerilediğini söylüyor. Ve tabii bu gerilemenin şirketlerdeki erimede esas nedeni oluşturduğunu; bu gerilemeye neden olan şeyin de Covid-19 pandemisi olduğu ileri sürülüyor. Böylece batkının sebebi bulunmuş oluyor : Koronavirüs!

İyi de emperyalist-kapita-

list sistemin pandemi öncesinde zaten bir çöküş sürecinde olduğu gerçeğinin üzerinden atlamak, gerçekliği değiştirmiyor ki! Pandemi, batkının nedeni değil olsa katalizörü olabilir; sadece kapitalist sistemin kendisinden kaynaklı krizi daha da görünür kılmış ve hızlandırmıştır, hepsi bu!

MÜÇADELE BİRLİĞİ

29 Temmuz 2020 - 069 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

ÇANAKKALE TOPLAMA KAMPI!

“Arbeit Macht Frei” yazıyordu ünlü Nazi toplama kampı Auschwitz’in kapısında. “Çalışmak özgürleştirir” anlamına gelen bu sözle adeta dalga geçiyorlardı tutukladıkları insanlarla. Uzun iktisadi-matematiksel araştırmalardan sonra yaklaşık iki yıl ölümüne çalıştırılan bir tutuklunun kendine harcanacak masrafi çıkardığını bulmuş, ortalama iki yıl yaşayacak kadar bir beslenme rejimi uygulanmıştı tutsaklara. Daha fazla yaşayanlar “ek kar” demektir! Sonradan özellikle savaş esirleri anlı şanlı Alman tekellerinin “beleş işçisi” olacaktı.

Bu Nazi icadının bu topraklarda en açıktan savunucusu MÜSİAD oldu. Geçmişte “orta ölçekli sanayi bölgeleri” dedikleri projeyi, salgın

döneminde “izole üretim tesisleri” adıyla yenilediler. Proje tam bir çalışma kampı hayalidir. Daha önce virüs testi pozitif çıkan işçilerin olduğu kimi işletmelerde işçilerin kolluk eşliğinde çalıştırıldığına da tanık olduk, mülki idare amirinin emriyle aileleriyle birlikte karantinaya alınan, ama aynı zamanda işlerine devam etmek zorunda olan işçilere de. Son örnek ise Çanakkale’den geldi.

Dardanel fabrikasında işçilerde virüs tespit edildi. Normalde işyerinin kapatılması, karantina uygulanması gerekirdi. Ama, binden fazla

işçinin çalıştığı fabrikada üretimi durdurmak bir yana işçilere gündüz işbaşında, gece ise yurttan kalma zorunluluğu getirilerek karantina uygulanacağı bildirildi. Fabrika bir anda toplama kampına dönüştürülmüş oldu. Dileyen buna “izole üretim tesisi” de diyebilir!

İşçilerin geneline test de uygulanmadı üstelik. Gündüz işte, gece yurttan, karantina altında... 14 günlük karantina bu şekilde uygulanacak. Fabrika yönetimi işçiler şöyle bir yazı göndermiş:

2

Lice Yanıyor

Diyarbakır’ın Lice ilçesine bağlı Dibek (Derxust), Yolçatı (Sisê), Çağdaş (Cinezur) ve Cımar mahalleleri arasında kalan kırsal alanda bilinmeyen bir nedenle yangın çıktı.

Rüzgarın etkisiyle geniş bir alana yayılan yangının söndürülmesi için it-

faiye çağırıldı. Ancak it-faiye yangının çıktığı alanın dağlık olması nedeniyle müdahale edemeyeceklerini söyledi.

Sayırsız canlıların yuvası olan doğanın, ağaçların yangınına halk müdahale ederek söndürmeye çalışıyor

2

EDİTÖR

CHP’NİN MAVİ BONCUKLARI

Osmanlı’nın ipiyle kuyuya inilmez, der halkımız. Yönetici sınıfa hiç güven duymamıştır. Yüzyılların pratik deneyiminin ifadesidir. Sözüne kanmaz tepedekilerin. Tatlı sözlere, vaatlere inanmaz. Bilir ki her vaatten, her tatlı sözden sonra bir melanet gelecek.

Osmanlı’nın bakiyesidir cumhuriyet. Bakmayın öyle birbirleriyle didişip durduklarına. Kuruluşundan bugüne bir din devleti olan cumhuriyetin yöneticileri, kayıçkı dövüşleriyle birbirlerine girseler de, emekçi halklara, Kürt halkına ve ulusal topluluklara düşmanlıkta uzlaşırlar her zaman. Tüm bir tarihi katliam, inkar ve imha olan bir gelenekten gelirler hepsi de.

Dönem dönem ciddi farklılaşan çıkarların belirli oranda etkilediği bir kayıçkı dövüşüdür sürer gider. Dindar kesimler “dinsiz CHP” umacasıyla, kemalist kesim ise “şeriatçılık-gericilik” umacasıyla sisteme yedeklenir. Yüz yıldır bir şekilde sürmektedir bu saçma oyun.

Dinci faşist iktidarın Ayaşofya müsamesesine CHP “iktidar kurultayı” müsamesesi ile karşılık verdi. “İkinci Yüzyıla Çağrı Beyannamesi”ni ilan etti Kılıçdaroğlu. Büyük laflar, seçimle her şeyi düzeltme vaadi. Bu arada düzeltme dedikleri de eskiye dönüş. Kurultay kürsüsünde Cihaner, bu sahtekarlığı “Türkiye’nin rejim değişikliğinin müsebbibi milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılmasına oy verdiniz” sözleriyle dile getirdi.

“Yerli Gandhi” Kılıçdaroğlu kurultay sonrası grup toplantısında yaptığı konuşmada herkese mavi boncuklar dağıtmayı sürdürdü. Bir taraftan “Kürt sorununu çözmek”ten bahsetti, diğer taraftan “Diyarbakır anneleri”nin mübarekliğinden! Tam bir çeşni!

2

EDİTÖR

CHP'NİN MAVİ BONGUKLARI

Baş tarafı 1. sayfada

Daha önce birkaç kez Demirtaş'ın tutukluluğuna değinen, "Neden hala hapiste anlayamıyorum" diyen Kılıçdaroğlu şöyle dedi: "40 yıldır Kürt sorunu tartışılıyor. 40 yıldır bir sorunun çözülmemesinin sebebi kimdir? Siyasi otoritedir. Şimdi batının egemen güçleri bu sorunu Türkiye'nin çıkarına aykırı bir araç olarak görüyorlar. Bu sorunu Türkiye'nin bağımsızlığı çerçevesinde çözeceğime söz veriyorum. Her insanın hayatı önemlidir. Bayrağımız, vatanımız, bağımsızlığımız çerçevesinde çözeceğiz. Kadına yönelik fırsat eşitliğini çözeceğiz. Tüm terör örgütleriyle ve yer altı terör örgütleriyle mücadele etmek bizim görevimiz olacaktır."

Sözlerdeki tutarsızlık, çelişik yaklaşımları bir kenara bırakalım. Bu mavi boncuk neden?

Afrin işgaline açık desteği kim verdi? O dönem Afrin'de Kürt halkının başına yağın bombaların üzerine ismini ve imzasını koyanlar arasında CHP parti meclisi üyeleri yok muydu? Söz konusu olan Kürt halkının özgürlüğü olduğunda herkesten önce "cumhuriyeti kuran parti" olarak CHP değil midir buna karşı haykırıp duran?

Ya da Demirtaş başta olmak üzere HDP'li vekillerin zindana tıklmasını sağlayan yasa değişikliğine "Anayasaya aykırı ama evet diyeceğiz" diyerek destek sunan Kılıçdaroğlu değil miydi? 16 Nisan referandumunda hileler yetmeyince YSK eliyle mühürsüz oyların geçerliliği üzerinden "yeni sistem" kabul edildiğinde YSK önündeki gösterileri engelleyen, patlamak üzere olan öfkeyi yatıştıran kimdi? Atı (ç)alan Üsküdar'ı bu sayede geçemedi mi?

Kılıçdaroğlu "Seçimle gelen seçimle gidecek" buyuruyor. "Demokratik yolla dikta yönetimine son verecek"miş! Sistemin bu stepne lastiği, dinci faşizmin bu koltuk değneği, bir kez daha sandık oyununu meşurlaştırma gayretinde. Sonuçta

yine "Adam kazandı" demek için! Sokakta gelişen tepkileri bir şekilde yatıştırmak istiyorlar.

İşin aslı sermaye sınıfı CHP eliyle yeni bir oyalama süreci başlatmaya çalışıyor. Dinci faşizmin tehditleri, güç gösterileri, savaş hazırlıkları işe yaramıyor. Gittikçe büyüyen öfkeyi yatıştırmak, sistem içi kanallara akıtmak gerek. Bunun için de bol vaat eşliğinde toplumun belirli kesimini peşinden sürükleyecek bir harekete ihtiyaç var. Kılıçdaroğlu'nun son dönem yapmaya çalıştığı tam olarak budur.

Dinci faşist iktidar sopa sallarken, CHP, devrimci demokratik güçlere, Kürt halkına ve emekçi yığınlara havuç gösteriyor.

Tarih boyunca oynan oyundur bu. Sermaye sınıfı ne zaman sıkışsa, emekçi yığınların hareketi ne zaman devleti zora soksa, Kürt halkının özgürlük mücadelesi ne zaman sistemin duvarlarını şiddetle dövmeye başlasa... Tek sözle devrimin baskısını ne zaman ensesinde hissetse, yeni bir oyalama sürecine ihtiyaç duyar. Kürt halkının ve devrimci demokratik güçlerin aklını çelmeye çalışır. Emekçi yığınlara vaatler sıralar. Bir taraftan azgın bir terör ve baskı uygular, diğer taraftan "bir soluk borusu" niyetine vaatler politikasının önünü açar. "Ortanın solu"ndan beri CHP'nin temel misyonu bu olageldi hep. Ne zaman ki sermaye sınıfı bu vaatler döneminde güç topladı, büyük bir vahşetle saldırıya geçti. Katliamlar yaptı. Tarihimizdeki belli başlı katliamlara bakın, hemen hepsinin CHP hükümetleri döneminde hayata geçirildiğini görürsünüz.

CHP tarihsel misyonunu oynamak için sahne alıyor. Asıl tehlike onun bu yönünü bir türlü kabul etmeyip hala "demokrasi ittifakı" gevelemeleri altında emekçileri CHP kuyruğuna takmaya çalışanlardan geliyor.

ÇANAKKALE TOPLAMA KAMPI!

Baş tarafı 1. sayfada

"Çanakkale Valiliği İl Umumi Hfzı-sihha Kurulu kararı doğrultusunda Çanakkale fabrikamızda çalışan tüm personelimiz 14 gün gözetimli karantina altına alınmıştır. Yıllık izinde olan personelimizin izinleri iptal edilmiştir. Resmi sağlık raporu olmayan personellerimizin de işbaşı yapması zorunludur. Covid temas etkisi ihtimaline karşı kişilere verilen ev izolasyonu da bu uygulama ile birlikte kaldırılmıştır ve gözetimli karantina kapsamına alınmışlardır. Bu doğrultuda 27 Temmuz 2020-9 Ağustos 2020 Pazar tarihleri arasında çalışanlarımızın sadece fabrika sahasında ve belirlenecek olan konaklama yerlerinde bulunmasına izin verilmiştir". Durmak yok, üretime devam!

Çanakkale İl Sağlık Müdürlüğü ise bu uygulamayı "kapalı sistem çalışma" olarak tanımladı. (Ne yaratıcı bir adlandırma! Zaten faşist devlet ad bulma konusunda ha-

rikalar yaratıyor. Operasyon adlarına şöyle bir göz atmak yeter.) Tüm bu süre boyunca denetim bizzat polisler tarafından yapılacak, çalışanlar polis eşliğinde konaklama yerlerine alınacaklar. Bir tek SS üniforması eksik! Arbeit Macht Frei!

Döndük dolaştık, ölümüne kavgalara daldık ve sermaye cehennemine geldik yine toplama kamplarına. Bu iş "düzeltmeye çalışmak" ile olmuyor. Sermaye düzenini toptan havaya uçurmadan ne kölelik başımızdan eksik olacak, ne toplama kampları.

"Şiddeti Durdur Sözleşmeyi Uygula"

Kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddet artarken, İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmenin gündeme gelmesi üzerine tepkiler devam ediyor.

Kadın örgütlerinin eylemleri sürerken DİSK'e bağlı Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şube üyeleri, Kartal Belediyesi önünde, "Kadına Şiddeti Durdur İstanbul Sözleşmesini Uygula" şiarıyla basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Kadın Cinayetleri Politikadır" pankartı açılan eylemde "Kadın Cinayetleri Politikadır", "Şiddeti Durdur Sözleşmeyi Uygula", "Kadın Yaşam Özgürlük" sloganları atıldı.

Basın metnini okuyan Fatma Yasemin Mersin, kadınların yıllardır iktidarın sistematik saldırı politikalarının hedefinde yer aldığını, iktidarın topluma deli gömleği giydirmeye yolunun toplumun en dinamik kesimi olan kadınları tacize, tecavüze, şiddete mahkum etmekten geçtiğinin bilinciyle hareket ettiğini söyledi.

Bu toprakların kadınları olarak "Toplumun özgürleşmesi kadının özgürleşmesinden geçmektedir" bilinciyle hareket ettiklerini ifade eden Mersin, iktidarın İstanbul Sözleşmesi'ni yürürlükten kaldırılmayı ve bunun kadınları diz çöktürmenin, susturmanın, şiddete boğmanın en açık örneklerinden biri olan bu yaklaşım en yetkili ağızlarından yinelenmekte olduğunu ifade etti. Ve "Buradan iktidara ve erkek egemen kültürün destekçilerine sesleniyoruz: Orada duracaksınız! İstanbul Sözleşmesi bu ülkenin kadınlarının kazanımıdır. İstanbul sözleşmesi ancak geliştirilebilir,

ondan bir adım dahi geri atmaya kabul etmeyeceğiz! Çünkü İstanbul Sözleşmesi yasıtır" dedi.

"Biz kadınlar gerek sosyal gerek politik mücadelemizi yükselterek erkek egemen iktidarı ve onun uzantılarını tarihe gömeceğiz" diyen Mersin, kadına, çocuğa, doğaya, emeğe düşman olan iktidarın pervasızca uyguladığı ataerkil politikaların hesabını vereceğini söyledi.

Mücadele eden kadınlar olarak bunun Emine Bulut'tan Pınar Gültekin'e, Taybet Ana'dan Gülistan Doku'ya verilen bir söz olduğunu ifade eden Mersin sözlerini "Bir kadın arkadaşımızı daha kadın cinayetlerinde kaybetmeye, bir kadın arkadaşımızın daha tacize-tecavüze uğramasına, bir kadın arkadaşımızın daha kişiliğinin saldırıya uğramasına izin vermeyeceğiz. Bizim sahip olduğumuz direniş kültürü, bugünün güncel kadın mücadelesi ile harmanlanarak size gerekli cevabı verecektir.

Kadına ve haklarına dokunan eller kırılacak, bu topraklar özgür kadınların ülkesi olacaktır" diyerek tamamladı.

Genel İş Sendikası üyeleri açıklamayı, kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddeti protesto eden sloganlarla sonlandırdı.

Gündüz İşbaşında Gece Karantinada!

Çanakkale'de bulunan Dardanel Gıda fabrikasında koronavirüs vakalarına rastlandı. Fabrika yönetimi tüm çalışanların 14 gün fabrika sahasında ve konaklama alanlarında(!) gözetimli karantinaya alınacaklarını bildirdi.

Çanakkale İl Sağlık Müdürlüğü bunu "kapalı sistem çalışma" olarak tanımladı. Hasta işçiler olmasına rağmen test yapılmayan işçiler, önlem olarak 14 gün boyunca geceyi yurtta, gündüzü yine fabrikada geçirecekler...

Dardanel yönetimi tarafından işçilere gönderilen yazıda, "Çanakkale Valiliği İl Umumi Hıfzısıhha Kurulu kararı doğrultusunda Çanakkale fabrikamızda çalışan tüm personelimiz 14 gün gözetimli karantina altına alınmıştır. Yıllık izinde olan personelimizin izinleri iptal edilmiştir. Resmi sağlık raporu olmayan personellerimizin de işbaşı yapması zorunludur. Covid temas etkisi ihtimaline karşı kişilere verilen ev izolasyonu da bu uygulama ile birlikte kaldırılmıştır ve gözetimli karantina kapsamına alınmışlardır. Bu doğrultuda 27 Temmuz 2020-9 Ağustos 2020 Pazar tarihleri arasında çalışanlarımızın sadece fabrika sahasında ve belirlenecek olan konaklama yerlerinde bulunmasına izin verilmiştir" denildi.

Karara uymayan işçilere yetkili merciler tarafından 3150 TL idari para cezası uygulanacağı belirtilen yazıda, "Kolluk kuvvetleri tarafından konaklama yerlerine gelmeleri sağlanacaktır. 14 günlük süre zarfında konaklama, yemek ve servis hizmetleri

şirketimiz tarafından karşılanacaktır. 27 Temmuz Pazartesi mesai çıkışı saati ile birlikte personelimizin konaklama yapılacak olan yurtlara sevkleri ve yerleşim işlerine başlanacaktır. Niyazi Önen Gıda üretimi şu anda faaliyet göstermediğinden dolayı gelişmelere göre daha sonradan bilgilendirilecektir" ifadeleri yer aldı.

Fabrikada bini aşkın işçinin ça-

lıştığını fabrika içerisinde bulunan üç bölümde pozitif vakalara rastlandığı, pozitif vaka sayısının ise 40'a yaklaştığı öğreniliyor. Ancak buna rağmen işçilere test yapılmadığını ve yurtlara yerleştirileceklerini söyleyen işçiler, "14 gün geceleri yurtlarda kalacağız, gündüzleri ise çalışmaya devam edeceğiz. Biga'da bir sürü fabrika benzer durumda, ama basına yansımamı istemiyorlar. İşçiler de işsiz kalma korkusuyla seslerini çıkaramıyor" diyor.

Pandemiden yine faydalanmanın bir yolunu bulan sermaye, işçileri "çalışma kampları"na kapatarak ölüme çalıştırıyor. Ancak bu "çalışma" onları sermayelerinden "özgürleştir"ecek!

ları yansımaya devam ediyor. Bu kez Denizli'de bulunan mermer fabrikasında bir kişi koronavirüsten yaşamını yitirdi. Fabrikada çalışanların büyük çoğunluğuna ve ailelerine virüs bulaştığı tespit edildi.

Denizli Valiliği, sosyal medya hesabından yaptığı açıklama ile "tedbirlere yeterince uyulmadığı anlaşılan fabrikada bir kişi ile başlayan süreçte çalışanların büyük çoğunluğunun koronavirüse yakalandığını" ifade etti.

Fabrikanın 25 gündür koronavirüs nedeniyle kapalı olduğu belirtiliyor.

ğını vurguladı.

Video konferans aracılığıyla açıklama yapan Harris, "İnsanlar hâlâ mevsimleri düşünüyor. Hepimizin anlaması gereken şu ki: bu, yeni bir virüs ve bu, farklı davranıyor" dedi. Harris, bu nedenle geniş çaplı toplanmalara karşı uyardı.

Salgının olası ikinci ya da üçüncü dalgaları hakkında düşüncelere de değinen Harris, "Bu büyük bir dalga olacak. Yükselerek ve biraz alçalacak, en iyi şey onu yatay hale getirmek ve ayağımıza hafif hafif çarpan bir şey haline dönüştürmek" diye konuştu.

Sampa Otomotivde İşten Atmalar

Samsun'da bulunan, yaklaşık 2000 çalışanın bulunduğu, Sampa Otomotiv'de çalışan 60 işçi Hak-İş'e bağlı Özçelik-İş Sendikası'na üye oldukları için "maske takmadın" bahanesi ile işten atıldı.

Pandemi sürecinde sokağa çıkma yasaklarında dahi çalıştıklarını belirten işçiler, Sampa Otomotiv yönetiminin, maske takmalarına rağmen, tutanak tutarak maske takmamayı bahane ettiğini ve İş Kanunu 25/2 maddesinden işlem yaparak iş akitlerini sonlandırdığı ifade ettiler. Bir işçinin ise bütün gün çalıştırılıp, sabah saat 3'te işine son verildiği aktarıldı.

Sampa Otomotiv'de işçiler daha

önce koronavirüs tespit edilmesine rağmen, önlem alınmadan çalıştırılmaya zorlanmış, sokağa çıkma yasaklarında dahi çalıştırılmıştı.

İşten çıkarmanın yasak olmasına rağmen patronlar İş Kanunu 25/2 maddesinden işlem yaparak işçileri işten atıyor; bu şekilde işten atılan işçiler, hak ettikleri tazminatlarını almıyorlar.

"İşçiler Ölüme Terk Edildi"

Uğur Konfeksiyon'un İkitelli'de bulunan fabrikasında koronavirüse yakalanan işçilerin sayısı her geçen gün artıyor.

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası, yazılı bir açıklama yaparak Uğur Konfeksiyon'un İkitelli'de bulunan fabrikasında koronavirüse yakalanan işçi sayısı artmasına rağmen, üretimin devam ettiğini söyledi.

"İşçiler tarafından vaka sayısının 60'ı geçtiği ifade ediliyor. Hastaneye her gün 15 kişi test yaptırılmaya götürülüyor. Buna rağmen fabrika patronu ve yönetimi üretimin devam etmesi için elinden geleni yapıyor. Fabrikada hala yeterli önlemler alınmış değil. İşlerin yoğun olduğu bölümde çalışan işçiler 12 saat çalıştırılıyor" diyen Dev Tekstil, bir çok işçinin fabrikayı sağlık bakanlığına şikayet etmesine rağmen, bakanlık tarafından hiç bir işlem yapılmadığını belirtti.

Dev Tekstil Sendikası açıklamasında, "Uğur Konfeksiyon işçileri devlet ve patron tarafından ölüme terk edilmiş durumdadır. Fabrika patronu Murat Balkuv elde edeceği kar için işçilerin ve ailelerinin sağlığını hiçe sayıyor" vurgusu yaptı.

Sendika açıklamasında Uğur Konfeksiyon işçilerine de "Fabrika patronun ve yönetiminin insanlık dışı uygulamalarına sessiz kalmamalısınız. Kendi karları için sizlerin yaşamlarını tehlikeye sokuyor. Fabrikada yeterli önlemler almadıkları gibi fazla çalışmayla karşı karşıya kalıyorsunuz. Patronun keyfi uygulamaları hayata geçirmesinin sebebi devletten aldığı güçtür" diye uyardı.

Sendika işçilere, "Sizlerin de alacağımız güç yanı başınızda birlikte çalıştığımız arkadaşınız olacaktır. Bu insanlık dışı ve orman kanunlarını durdurmanın yolu örgütlü ve birlikte hareket etmekten geçiyor. Bireysel hareket etmemelisiniz. Hepimiz birimiz hepimiz için demelisiniz" diyerek birlik olma ve örgütlü hareket etme çağrısı yaptı.

Irak'ta Elektrik Eylemleri

Irak'ta 12 saati aşan elektrik kesintileri sonrasında başlayan eylemler, hükümet karşıtı eylemlere dönüştü. Altyapı yetersizliklerine, işsizliğe ve yolsuzluklara tepki gösteren halk, pek çok şehirde eylemde idi.

27 Temmuz Pazartesi günü Bağdat'ta gerçekleşen eyleme yüzlerce kişi katıldı. Polis saldırısı başladığında eylemciler sokaklarda barikat kurdu, onlarca kişi yaralandı, en az iki kişi yaşamını yitirdi. Eylemcilere ateş açılması talimatının başbakan Mustafa Kazimi'den geldiği öğreniliyor.

Vasıt'ta düzenlenen eyleme de yüzlerce kişi katıldı. Vasıt Valisi Muhammed el-Miyahi'nin evi, ofisi ile Vasıt Kaymakamlığı önünde toplanan eylemciler, yolları kapattı.

Basra'da da yüksek hava sıcaklıklarında elektrik kesintileri nedeniyle klimaların çalışmaması, halkı sokaklara döktü, ana caddeler trafiğe kapatıldı.

Koronavirüs Bu Kez Mermer Ocağında

1 Haziran'da başlayan "normalleşme" süreci ile, yoğun bakımdaki hasta sayısı ikiye katlandı. Yoğun bakımdaki COVID-19 nedeniyle toplam hastaneye yatış sayısı 123.300 olup 20 - 26 Temmuz tarihleri arasındaki hastaneye yatırılan yeni hasta sayısı 3.583 iken Sağlık Bakanlığı tarafından onaylanan ölümlere ilişkin ölüm hızı %2,47 olarak açıklandı.

Salgın tehdidi hâlâ devam ederken, fabrikalardan yeni korona vaka-

Koronavirüs Mevsimsel Değil

Özellikle kuzey yarımkürede yazın iyice kendini hissettirmesiyle birlikte salgın konusunda yaşanan rahavete karşı uyarın Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), koronavirüsün grip gibi olmadığını, salgında "tek ve büyük bir dalga" yaşandığını vurguladı.

DSÖ Sözcüsü Margaret Harris, yaz aylarının gelmesiyle salgının etkisinin azalacağını düşünenleri uyarak, koronavirüsün mevsimsel eğilimleri takip eden grip gibi olmadı-

ŞİMDİ DÜŞLERİ GERÇEKLEŞTİRME ZAMANI

Gerekli tüm ön koşulları kapitalizm tarafından hazırlanan ve küresel ölçekte insanlığa çok ağır bedeller ödeten pandemi, bilimsel veriler aksini gösteriyor olsa da, tatlı karlarını insan hayatından daha öne koyan burjuvazi tarafından dünya ölçeğinde “bitiriliyor!”...

Tüm canlı formlara düşman ve her türden insani değerden uzak olan bu sınıfın şu anki en hoyrat ve en rezil temsilcilerinden biri ABD başkanı, bu durumu açık bir şekilde ifade etmekten hiç çekinmedi ve ekonominin insan yaşamından daha önemli olduğunu söyledi. Evet kelimesi kelimesine böyle demedi, ama kelimesi kelimesine sadece bunu kastetti ve tüm dünya emekçileri de aynen bunu böyle anladı. Fakat bu sözler insanlarda bir şok etkisi yaratmadı, çünkü zaten bunun bilincindeydiler; bu katilin söylediği şey olsa olsa sadece bir itiraf olabilirdi ve emin olalım ki insanlar bu itirafı, işlenen suçun delili olarak çoktan kayıtlara geçti.

Onlar, dünyanın bütün emekçileri, pandemi sürecinin başından beri her gün binlerce kardeşlerinin katledilişini izliyor ve her gün bundan yeni politik sonuçlar çıkarıyor. Çıkardıkları bu sonucu aldıkları bu dersi şu şekilde özetlemek kesinlikle abartı olmayacaktır; ya kapitalizm yaşayacak ve bizi öldürmeye devam edecek ya da biz yaşayacak ve kapitalizmi öldüreceğiz! Durum eğer böyle olmasaydı, altı aydır hiç susmayan marş olmazdı Çav Bella...

Milyarlarca emekçinin “normale dönüş” konusunda politik bakış açısı bu kadar netken yine de onları işe dönmeye, çalışmaya mecbur eden kahrolası bir nedenleri var. Bu neden işe gidip hayatlarını riske etmekle, gitmeyerek kendisi ve sevdiklerinin açlıktan ölmesini göze almak arasındaki tercihtir. Bu şartlarda elbette mecburen işe gidecekleri ortada. Ancak bu pandemi süreci her şey gibi onları da değiştirdi. Hiç biri pandemi öncesinin emekçisi olarak işe başlamayacak. Artık kapitalist sisteme dair düşmanca fikirleri

hatta nesnel açık seçik kararları var. Yani çalışacaklar çalışmasına da, işe de gidecekler gitmesine de, çocuklarını okula da yollayacaklar yollamasına da ama öncesi gibi değil! Hiç biri yaşanan bunca şeye rağmen eskisi gibi olmayacak ve hiç biri hiçbir şeyi unutmayacak.

Babalari, anneleri huzurevlerinde ve apartman dairelerinde ölüme terk edilen İspanyol ve İtalyan emekçileri eskisi gibi olabilir mi? Kız kardeşi Covid nedeniyle yanı başında çırpına çırpına ölen ABD’li siyahi kadın eskisi olabilir mi? Mesai arkadaşları; 33 yaşındaki Hasan Oğuz’un işbaşında Covid 19 nedeniyle hayatını kaybettiğini gördükten sonra eskisi gibi olabilir mi? Başka ülkelere şov yapılmak maksadıyla uçaklar dolusu maske gönderilirken, evlerine hapsedilen milyonlarca insan bir maske dahi bulamadığını ve üç kuruşa nasıl muhtaç bırakıldığını, adeta dilenci muamelesi gördüklerini unutulabilir mi? Yaşayan, soluk alıp veren sol yanında çarpan yaşam ateşimiz, Central Park’a kurulan seyyar morgları, sokaklarda çürümeye terk edilen emekçi kardeşlerimizin bedenlerini, hastaları için çırpınırken can veren vefalı, dürüst sağlık emekçilerini unutulabilir mi? Unutamayız. Çünkü unutmak artık bir seçenek değil. Bugün yaşayan her emekçi paraya kurban edildiğine şahit oldu. Hayatta kalanlar emekçi katliamının hem kurbanı hem de tanığıdır! Artık geriye kalan seçenek unutmak değil, hesap sormaktır. Şüphesiz, bu hesap sorulacak ve emekçilerin “normale dönüşü” böyle olacak. Kısacası şu an kıyametleri koparmıyorlarsa bu sadece en büyüğünü ve en sonuncusunu koparmaya

hazırladıkları içindir. Gettolarda, favelalarda, banliyölerde, varoşlarda, isimleri değişse de dünyanın her yanındaki kulübelere işlenen on binlerce cinayetin duruşması yerle bir edilen sarayların yıkıntıları üstünde olacak. Çünkü kurbanlar hesap sormaya başladığında tek tanık tarihtir ve tek yarığta kendileri olacak. Bu nedenle de, bu davaların sonucu bellidir; merhamet, evet ama bağışlama asla!

Şüphesiz ki bu söylediklerimize pandemi öncesi durumu da eklemek gerekiyor. Hepimizin bildiği gibi; dünyayı saran bir başkaldırı-devrim dalgası vardı ve pandemi nedeniyle bu başkaldırıya “ara” verilmişti. Şimdi “normale dönüş!” başladı. Peki normal neydi? Ayaklanmış bir dünya dolusu emekçi. Normal, yıkılan iktidarlar; devrilen diktatörler. Normal, isyan ateşiyle kızıl gelinciklerle süslenmiş bahar misali sokaklar. İşte esasen dönülen normal budur. Dönülen şey, cellat burjuva hükümetlerin sandığı gibi maskesini takıp evden işe, işten eve gidip gelen uysal kölelerle dolu bir dünya değil. Hiçbir şey onların bencil ve iğrenç hayalleri gibi olmayacak.

Bu ham kafalar şimdi şöyle düşünüyor; işler ters giderse yine sokağa çıkma yasağı ilan eder her türlü kitle eyleminin önünü keseriz. Fakat durumun hiç de böyle olmayacağını emekçiler şimdiden gösterdi. Örneğin Fransız hükümetinin ağzından “normale dönüş” sözü çıkar çıkmaz; Fransız emekçisi derhal sarı yeleklerini giyerek bir çok şehirde sokağa indi, maskelerini takarak polislerle aralarına ateşten bir bariyerde kurarak sosyal mesafeye de uydular! Hükümet lideri Macron da pandemi öncesi normaline dönerek koşup Elise Sarayına kapandı. Benzer gelişmelere Ortadoğu ve Latin Amerika’da da şahit oluyoruz. Devami da gelecek, normale, başkaldırıya dönüş başladı!

Şüphesiz ki bu normale dönüş bay burjuvazinin hayli canını yakacak ve pandemi öncesini ona mumla aratacak. Örneğin, İspanya, İtalya, İngiltere, ABD ya da herhangi bir kapitalist ülkede o kızılca kıyamet koparsa buna

kim şaşırabilir ki? Hiç kimse. Bu kızılca kıyametler, doktor yerine yandaşlarına şehir hastaneleri dağıtan, pandemiye rağmen sağlık hizmetlerini daha çok özelleştiren, ihtiyaç olduğu halde yetişmiş sağlık emekçilerini görev atamayan ve hala her bir kuruşu betona yatıran bir devleti “teğet” geçecek mi; yoksa temelinden tutup toz yığımına çevirip yepyeni bir hayatın temellerini atacak mı?

Cevap çok açık, aylardır inatla ve umutla boşuna söylenmiyor Çavbella. Hatırlatalım bir kez daha bu marşın en güzel bölümünü: “Güneş doğacak! / Açacak çiçek /... Gelip geçenler diyecek merhaba / Merhaba ey kızıl çiçek!”

Şimdi, hayat bu kızıl çiçeğin açılacağı ana hazırlanıyor. Bu kez bu koca dünyamız, yek pare bir kızıl çiçek bahçesine dönüşecek, dönüştürülecek, dönüştürecek.

Emekçiler ağır pandemi günlerini atlattıyor. Pandemiyle gelen ölümü yendiler sıra pandemiye yaratan kapitalizmi yok etmeye geldi. Zira yeni bir pandemiye önlemenin yegane yolu bu. Çünkü ancak böyle açabilir Çavbella’nın kızıl çiçeği. Çünkü ancak böyle diyebiliriz, “merhaba ey kızıl çiçek!” Diyeceğiz de!

Ve çünkü

Verilmiş sözler var bütün iklimlerde. Nazi faşizmine karşı o büyük savaş veren Avrupalı komünist gerillalar ve torunları yarım kalanın bilincinde. Fransız ve İtalyan partizanlar makilerin dibinde sadece Hitler’i yenmek için savaşarak ölmediler, hala orada hala yüreklerdedir komünist bir dünya kurma ideali. Bavyera’da vurulandan Madrid’te çarpışa çarpışa ölen; Yunanistan’da Haydari Kampı’nda kurşuna dizilenlerden, 6 Mayıs’ın Ankarası’nda darağacını zafer yolu yapanlara; Bolivya dağlarında can verenlerden, Sur’da dövüşenlere; Amerika’nın Kara Panterlerinden, Filistin’in küçük generallerine, boşuna değildi hiçbiri ve hiçbirinin düşü yarım kalmayacak.

Şimdi düşleri tamamlama zamanı!

Kenan Kızıl

Tarık Ziya Yıldırım Ölümsüzdür

1990’lar... İstanbul’da genç bir işçi, Tarık Ziya Yıldırım... Daha 20’lerin başında, genç ve gözüpek bir işçi idi. Ve yükselen sınıf mücadelesinde devrimci bir derginin bürosuna giderek, “gerilla olmak istediğini” söyleyecek kadar coşkulu bir genç...

Önce 13 Mart Genç Komünistler Birliği’nde devrimci faaliyetlere başladı, bir süre sonra da Leninist Gerilla Birlikleri (LGB) saflarına katıldı.

Tarık Ziya Yıldırım, 26 Temmuz 1995 gecesi, bir yoldaşı ile birlikte Bakırköy Hastanesi bahçesinde kendisine kimlik soran polise silah çekmiş, polisler girdiği çatışmada yaralı olarak ele geçirilmişti. Ve son nefesine kadar boyun eğmemiş; iş-

TARIK ZIYA YILDIRIM
CİHAN
26 TEMMUZ 1995

kencecilerin elindeyken yoldaşlarını ele vermek yerine te reddütsüz ölüme yürümüştü.

Bu korkusuz genç leninist savaşçının cansız bedeni Vakıf Gureba Hastanesi bahçesinde bulunmuştu.

Bugün O’nu anlatan tüm yazılarda coşkusu, çalışkanlığı, çocuklar gibi şen olduğu anlatılıyor. Sevinci ve coşkusunu şiirlerle, şarkılarla ve marşlarla birleştirdiği anlatılıyor. Bir o kadar da gözüpek ve cesur...

Denizlerin, Seyitlerin yaşındaydı ölümsüzlüğe ulaştığında. Mücadelesi boyunca onların bayrağını en yükseklerde taşıdı, tarihe adını onların yanına şerefle yazdırdı.

Tarık Ziya Yıldırım Ölümsüzdür